

מסורת הש"ס

- (א) [לקחן סח: וסע נחמן].
- (ב) עבדין לא. (ג) [בבב].
- סוף: תאמר בקדש שיפה סח: ליגאל גולל. (ד) ליל ה: [לקחן סח:] נכסיה לה. יבמות טז. סר. מ. ב"מ. ד. פס: טהריין טו. זבחים. יא. טז. חילין קד. [בבב]. (סח) מסת ד: ממות. (סא) [בבב] סוף: [בבב] ולא רחי זה כחילי זיה. (סב) [בבב]: גוללות. (ז) מ"ב. (סג) כהן סר. פרק ד. (סד) ב"ב. קט. טהריין סח. (סה) ספקות מרשח סר. מ"ב פסח סר. פרק ט. (סו) [בבב] סוף: [בבב]. (סא) [בבב] סוף: [בבב]. (סב) [בבב] סוף: [בבב]. (סג) [בבב] סוף: [בבב]. (סד) [בבב] סוף: [בבב]. (סה) [בבב] סוף: [בבב]. (סו) [בבב] סוף: [בבב].

תורה אור החלום

1. ובכל ארץ אחרונה נאלה חתנו לארץ.
2. ונתי חצירי אשך אין להם חוק קביל על שדה הארץ יחשב נאלה חתנו לו ובכל הארץ.
3. כי יטור אחך וקרב טאחון וקא נאלה קרוב אלו ונאל את ממכר אחוה ירקא כה כה.
4. ואיש כי לא יהיה לו נאל והישנה ידו וקמא כדו גוללות.
5. או דרו או בן דרו יגאלו או משאר כשרו ממשפחתו יגאלו או הישנה ידו ונאל.

הא רבנן. דלא יהי טעמא לקרא ואמרי הורע כמו נחמד מילתא הורע נמי נמילתא אחריתא בר מתיכא דגלי ביה קרא ונכתי ערי חומה מרעין גאולה גאולה משדה אחוה והא דקא אמיתא דבית בעיר חומה ליה וגואל כו' לר"ש קאמינא דיהיב טעמא לקרא: פני הורע. ומהמכר בית בעיר חומה ליה וגואל כו': ליכא למיפריך. בהא מהמתיין דלדרכה קרא למקדיש שיליה ויגאל משום דהא אחיה ליה מדניא של מוכר חרש בעיר חומה שאין ליה וגואל: מה למוכר בית בעיר חומה שכן הורע כמו לגאול לעולם. משנה ראשונה ואין: תאמר במקדיש שיפה כהו לגאול לעולם. ועלמנו של יובל אם לא מכרה הגובר דאין מתחלקת לכהניס עד היובל: מוכר שדה אחוה יוכיח כו' לעולם. עד היובל ויוביל חחר' בלא פדיון: אף אפי' אביא מקדיש. לפיכך הולך אם גאל יגאל לומר שילה וגואל: כשנה שניה. דמוכר שדה אחוה אין המוכר יכול לגאול עד שחזרה שנה שליטת ומוכר בית בעיר חומה אינו גואל אלא בראשונה נמאל שאין זה חיה גואלין כשניה: עבד עבדי וכו'. כדלמא לעיל (דף כו:) וגאל כולו ולא לחציו ואין ליה וגואל דהא או דלמרי לעיל אין נגאל לקרובים. על כרחו של לוקח כדלשכתן כשדה אחוה (סס) ונא גוללו הקרוב אלו וגו': אף האי נמי ליה נגאל לחציו. לרבנן קבעו אין ליה דלמרי לעיל אין נגאל לחציו וימא נמי דלהכי גמר דנגאל בקרובים: או דילמא כי כתיב. גוללתו כשדה אחתו משלחן שאין הוא דכתיב שחמטא (טע) ומאל כדו גוללתו כדו כולו ולא כדו חליו הילכך כי מור כמב ג"ש למגמר ס'אחשדא מילתא הוא דכתיב ולא למיגמר גאולה קרובים דלא לגבי גאולה כתיבי: בכל גאולה סתנו. ובכל ארץ אחתהם גאולה מתנו לארץ קרא יתירא הוא ולא פירש למאי אתא: לרבות כתיב ועבד עבדי. שיהו נגאלין לקרובים: כתי הפלגים. עיריות שאין מוקפות חומה מיומת יהושע: על שדה הארץ יחשב. הרי כי כשדה אחוה: לקובעו חובה. על הקרובים: וכי יש לך אוס נישאר. מוטעלי חלק כפרן שאין לו גוללין מורע יקבע צעוד אחד מכל ישראל קיים הוא קרוב לו: אלא לו. גוללין אבל אין הגואל רואה ליקח ולימך הכתוב שהרשות ביד הקרוב: חובה. והאי כי לא יהיה לו גואל דריש כשאי אפשר ביד הרואי לורשו יגאל ואין הגאולה מוטעל אלא על הקרוב מן הכל: מאי בכל. נכמוז גאולה מתנו לארץ: מה ס"ל. עבד עבדי הנמכר לעובד כוכבים: לרבות כל הגאולות. העומדות ליגאל שיהא נגאל כסדר הזה. קס"ד שיהו נגאלין לקרובים כל דלמנו: ועבד עבדי. הנמכר לישראל דלא כתיב ביה גאולת קרובים: לקרוב קרוב קודם. דגבי שדה אחוה כתי' ונא גוללו הקרוב אלו ולא פ"י הקרוב קרוב קודם כי הכא דפריש דודו כרישא ואם אין לו דוד בן דודו ואי לאו משאר כשרו: מי שאינו נגאל כאלה נגאל כשש. אלמא ס"ל דאין נגאל בקרובים: יגאלו. כתיב כנמכר לעובד כוכבים גבי קרובים ומשמע מיעוט: ההוא

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כא.

הן כרייתא דקאמר דאין ליה וגואל וגואל לחציו מיירי אם לא נכתב אם גאל יגאל" דה"ר קאמר לעיל שיכול וי"ל דמשמע ליה כל שיטת הכרייתא אף לפי האמת נכתב דכתיב נמי אם גאל יגאל דאי לאו הכי אמאי נקט כל שיטה זו שאינה קיימת הוה מתי למינקט ק"ו מע"ע מה ע"ע שיפה כמו שיואל ציובל אפי"ה אינו ליה וגואל וגואל לחציו כדכסמון מקדיש שהורע כמו ש"ס הגיע יובל אינה נגאלת ומתחלקת לכהניס אינו דין שאין ליה וגואל וגואל לחציו ועל ק"ו זה ליכא למיפריך מידי אלא פשיטא דהאי יוכיח מיירי אף לפי האמת כתר דכתיב אם גאל יגאל ואל"מ מ"מ אמאי ולא נקט האי ק"ו מע"ע כיון דליכא למיפריך מידי עליוה וי"ל דשדה משדה עדיפא ליה למילף: משום דאיכא דמיסר ע"ע הנמכר ע"עובד כוכבים יוכיח. ואל"מ ומה לי ומאל כדו גוללתו דכתיב כשדה אחוה למימר שאינו גואל לחציו מיפוק ליה כק"ו מע"ע ומה ע"ע הנמכר לעובד כוכבים שיפה כמו ליגאל מיד ואל"מ אינו ליה וגואל וגואל לחציו כדכסמון מוכר שדה אחוה שהורע כמו ליגאל מיד דכתיב כמספר שני תבואות (ויקרא סה) שאין דין שאין ליה וגואל וגואל לחציו וי"ל דלדרכה אית לן למימר איפכא ומה מקדיש שהורע כמו ליחלק לכהניס ציובל ואל"מ ליה וגואל וגואל לחציו מוכר שיפה כמו שחזרת לבעלים ציובל אינו דין שיהו וגואל וגואל לחציו וכו"מ מה למקדיש שיפה כמו ליגאל מיד תאמר במוכר שהורע כמו ליגאל מיד מ"מ כתי החלשים שיפה כהן ליגאל מיד מתיב למיגמר מהאי ק"ו ולהיות ליה וגואל וגואל לחציו ומאחר דחויין כתי החלשים שדה אחוה נמי מפק"י ליה להאי דיעא דמתייבחה כמד פריש' כתיבי על שדה הארץ יחשב ולהכי איצטרך ומאל כדו גוללתו דכתיב כמוכר שדה אחוה לומר שאינו ליה וגואל וגואל לחציו דק"ד למילף ממקדיש כדפרישית ומהשחא ילפיין נמי כתי החלשים מניה שאין ליה וגואל וגואל לחציו:

הא רבנן הא ר"ש י"תני הרא ליה וגואל וגואל לחציו ותניא איך אין ליה וגואל וגואל לחציו ל"ק הא רבנן הא ר"ש (ס"ו) חרש חבש זמן) א"ל רב אחא בריה רבבתי לרב אשי איכא למיפריך מה למוכר בית בבתי ערי חומה שכן הורע כהו ליגאל לעולם תאמר במקדיש שיפה כהו ליגאל לעולם א"ל רב אחא סבא לרב אשי משום דאיכא למימר גיהוד דניא תיתי במה הצד מוכר שדה אחוה יוכיח שיפה כהו ליגאל לעולם ואין ליה וגואל וגואל לחציו מה למוכר שדה אחוה שכן הורע כהו ליגאל ל"מ דמוכר בית בבתי ערי חומה יוכיח ויחזור הרין לא ראי זה כראי וזה הצד השוה שבהן שנגאלין ואין ליה וגואל וגואל לחציו אף אני אביא מקדיש שנגאל ואין ליה וגואל וגואל לחציו א"ל מר זוטרא בריה רבב מרי לרבינא איכא למיפריך מה להצד השוה שבהן שכן הורע כהם ליגאל כשנה שניה תאמר במקדיש שיפה כהו ליגאל בשנה שניה א"ל רבינא משום דאיכא למימר עבד עבדי הנמכר לעובד כוכבים יוכיח שיפה כהו ליגאל בשנה שניה ואין ליה וגואל וגואל לחציו בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת המוכר בית בבתי ערי חומה נגאל לקרובים או אין נגאל לקרובים גאולתו גאולתו משרה אחוה גמר מה שדה אחוה אינה נגאלת לחציו ונגאלת לקרובים אף האי נמי אין נגאל לחציו ונגאל לקרובים כי דילמא כי כתיבא "גאולה בהצאין הוא דכתיב בקרובים לא כתיב א"ל יאינו נגאל איתביהי בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבד עבדי מאי לאו בתי ערי חומה לא בתי חצרים בתי חצרים בהדיא כתיב בהו יעל שדה הארץ יחשב ההוא לקובעו חובה ואלבא דרבי אליעזר דתניא יגאל את ממכר אחיו ורשות אתה אומר רשות או אינו אלא חובה ת"ל יואיש כי לא יהיה לו גואל וכו' כי אדם בישראל שאין לו גואלים אלא זה שיש לו ואינו רוצה ליקח שהרשות בידו דברי רבי יהושע ר"א אומר גואל את ממכר אחיו חובה אתה אומר חובה או אינו אלא רשות ת"ל בכל גאולה תתנו הכתוב קבעו חובה אמרי

ליה רבנן לרב אשי ואמרי לה רבינא לרב אשי בשלמא למ"ד לרבות בתי ערי חומה היינו דכתיב בכל אלא למ"ד לרבות בתי חצרים מאי בכל קשיא איתביהי אביי ומה ת"ל יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עבדי לא בתי חצרים ושרה אחוה בתי חצרים ושרה אחוה בהדיא יכתיב על שדה הארץ יחשב כדאמר רב נחמן בר יצחק לקרוב קרוב קודם ה"ג לקרוב קרוב קודם היכא איחמר דר"ג בר יצחק אהא דאיבעיא להו עבד עבדי הנמכר לישראל נגאל לקרובים או אינו נגאל לקרובים אליבא דרבי לא תבעי לך דאמר מ"י שאינו נגאל באלה נגאל בשש אלמא לא מיפריך כי תיבעי לך אליבא דרבנן מאי ילפינן שכיר שכיר ולא דרשי יגאלנו או דילמא יגאלנו לזה ולא לאחר"י ת"ש בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבד עבדי מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עבדי הנמכר לישראל לא עבד עבדי הנמכר לעובד כוכבים עבד עבדי הנמכר לעובד כוכבים בהדיא כתיב ביה יא דודו או בן דודו יגאלנו ההוא

עין משפט

- א מתי מ"ב ט"ז מהל' עמיטא סלס' ב:
- ב מתי ס"ס ס"ה סלס' י:
- ג מתי ס"ס ס"ה סלס' י:
- ד מתי ס"ס ס"ה סלס' י:
- ה מתי ס"ס ס"ה סלס' י:
- ו מתי ס"ס ס"ה סלס' י:

מוסף רש"י

בתי חצרים. מרעומו פלחא עיריות פסוחות מתיין חומה יוקיא כה סא. ובי יש לך אדם בישראל שאין לו גואלים. אם אין לו בן או בת או אחי לו קרוב עד שקב אביו הקרוב קרוב יורש וביי פס"י קשיא. לכן הפסוק קס' לרבנן אל לא מתחתן והודוין ק"ו. מי שאינו נגאל באלה. נמכר לישראל לא כתיב ביה גאולת קרובים. דלא נפק לו מיהמה אלא גאולת פלוה י"שיל סו.

מוסף תוספות

א דהיינו דן אחוה ק"ו דכרייתא ויהייה אומר נמי בבתי ערי חומה שאינו ליה וגואל וגואל לחציו דהוה ילפינן גאולתו משרה אחוה. תוס' הרא"ש. ב. ב"א. קרקע מיקבע ניתא ליה למילף. תוס' הרא"ש. ועי' מהר"ש"א.